

Nemzeti Tanácsadó Testület (National Advisory Board)

Alakuló ülés

Tóth Judit, helyi koordinátor és programvezető ismertette a Horizon 2020, EduMAP projekt céljait, különös tekintettel az aktív állampolgárság szerepére a projekten belül. Az aktív állampolgárság tekintetében a fogyatékkal élők, romák, migránsok, egyéb módon marginalizáltak, stb. felnőttképzéshez való hozzáférése áll a fókuszpontban. Kulcskérdés, hogy milyen EU-s szakpolitika kidolgozása tudná az ő helyzetüket javítani.

A Nemzeti Tanácsadó Testület időszakonként összeül, s tanácsadással segíti a projekt kutatóinak munkáját. A Tanácsadó Testület tagjai elérhetőek a honlapon.

A tanácskozás központi kérdése: Milyen statisztikai adatok állnak rendelkezésre a hazai felnőttképzésben részt vevő, a képzésből lemorzsolódott és a potenciálisan valamikor részt vevő 16-30 éves korosztályról, létszámukról, összetételükről, különösen a képzéshez hozzáférést kizáró és a hátráltató gazdasági, társadalmi, egészségügyi, települési, iskolázottsági, foglalkoztatottsági tényezők szerint?

Farkas Éva szerint a projekt jellemzőire nincs adatgyűjtés. Definiálni kell, hogy iskolarendszerű, vagy iskolarendszer kívüli a személy, és ennek függvényében lehet kérni, nemre, fogyatékosagra vagy romákra adatokat, hiszen egyébként önállóan ilyen nem gyűjtenek. Az NGM által működtetett adatbázis fontos adatokat tartalmazhat. Figyelembe kell vennünk, hogy az iskolarendszerben nagyjából 60.000 fő tanul ebből a körből, azon kívül viszont háromszor annyian.

Katona Tamás kiemelte, habár az Oktatási Hivatal adatbázisa alapján meg lehet találni a kutatás fókuszpontjában található korosztályt, de a 16 év alatti réteget kell a meglévő adatokból kiszűrni.

Ebből kifolyólag a résztvevők megállapodtak, hogy mindenképpen definiálni szükséges a felnőtt kategóriáját. Továbbá, hogy kiszűrhető az adatok alapján a korosztályi, területi bontás, valamint, hogy milyen képzésben vesznek részt.

A projekt által kitűzött cél egy döntés-támogatási rendszer kialakítása (IDSS). Ennek előkészítő lépéseiként az uniós tagállamokról adatgyűjtés és a releváns szakirodalom begyűjtése az első lépés (country report, state-of-art), kiegészítve az intézményrendszer felméréssel. Ezt a kutatók végzik el, ahogyan interjúkat készítenek az érintett és érdekelt csoportok vezetőivel, intézményi oktatókkal, döntéshozókkal (stakeholder), amely kulcsfontossággal bír a projekt későbbi fázisában. Mindezekon túl, a vizsgált országokban alkalmazott jó gyakorlatok begyűjtése is elengedhetetlen a projekt céljának megvalósításhoz.

Farkas Éva javaslata, hogy e feladatok megvalósításához szükséges egy megfelelő terminológiai lista kialakítása, amely tartalmazza, hogy kik az alanyok, a célcsoport tagjai, mit értünk hátrányos helyzet alatt. Továbbá indokolt a már meglévő adatbázisok feltérképezése, amelyek ezen célcsoportokra vonatkoznak.

A Vakok és Gyengénlátók Egyesületének képviselője szerint a felsőoktatási adatok könnyebben nyomon követhetőek a fogyatékosok felnőttképzése, jó gyakorlatra terén, és példaként szolgálhatnak a PTE Támogató Szolgálatával végzett kutatások. A megváltozott

munkaképességű és a fogyatékkal élők eltérő kategóriák. Fontos kérdés, amelyet a következő tanácskozáson lehetne megvitatni, hogy az országos szövetségek vezetnek-e arról statisztikát, hány ember végzi el tanulmányait a közép-, illetve felsőoktatásban. Továbbá, a látási fogyatékoság miatt hányan kapnak ellátást pl. Csongrád megyében. A területi eloszlás, illetve a látens okok felderítése terén van adata a fogyatékosokkal élők szövetségének. Példaként említi, hogy a Napraforgó Non-profit Kft.-nél (Érd), 2015. október 1-jén befejeződött egy Európai Unió projekt, ahol megváltozott munkaképességű embereket képeztek, s kikölcsönözték cégeknek őket, a projektgazda pedig fizette a járulékokat. Az efféle statisztikák jól felhasználhatóak a projekt során.

Farkas Éva kiemelte, hogy regionális és országos kutatás a fogyatékos felnőttek képzésben való részvételéről szerencsére létezik. Kérdés azonban, hogy felkészült-e erre a magyar rendszer, hány hely van felkészülve ilyen fogyatékosok alkalmazására.

A Vakok és Gyengénlátók Egyesületének képviselője jelezte, hogy hiába képzik a fogyatékos felnőtteket, ha nincs munkahely számukra. A képzettség nem lesz elegendő a probléma megoldásához, hiszen az csak az első fázis, azt követően az adott fogyatékkal élő munkahelyen kívánja alkalmazni a megszerzett tudást.

A kutatáshoz indokolt kigyűjteni a releváns magyar joganyagot, hiszen a magyar jogszabályok mellett, számos ENSZ egyezményhez is csatlakoztunk, javasolta Farkas Éva.

Szűcs Norbert említette, hogy a Roma Évtized program is most járt le, érdemes bekapcsolni az adatgyűjtésbe az ottani ismereteket, adatokat.

Kérdésként merült fel, hogy a 16-30 éves kor közötti migránsok, miként férnek hozzá a felnőttképzéshez. A válasz: sehogyan. Nincs adat, nem is mérjük, így nem lehet majd semmilyen adatot sem produkálni.

A résztvevők megállapították, hogy a felsőoktatási tárgykör nem tartozik bele a projekt céljai közé, bár fontos lenne azt esetleg önállóan kezelve összeilleszteni a felnőttképzéssel.

A Csongrád megyei Mozgássérültek Egyesületének képviselője szerint az egyesület rendelkezik egy önkéntes alapú adatbázissal, azonban ez csak a mozgássérültek egy töredékét foglalja magában, annak önkéntes jellege miatt. Véleménye szerint, indokolt lenne egy egységes adatbázis felállítása, amelyből a munkáltatók tájékozódhatnak, hogy egy adott fogyatékkal élő személy milyen képzettséggel bír, milyen munkát tud ellátni, illetve hol érhető el. Náluk ez a rendszer eredményesnek tekinthető, viszont egy komplex, egységes rendszer kialakítása még inkább előremozdítaná a fogyatékkal élők munkapiaci helyzetét. Példaként említette, hogy a látássérültek esetén az informatika és a gyógymasször a leggyakoribb képzettség.

A résztvevők hasznosnak ítélték az eszmecserét, és felajánlották együttműködésüket a jövőben is hasonló tanácskozásra.

2016. március 24.

Készítette: Pongó Tamás